

Administrația și Tipografia
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevet de înregistrare nu se primește.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Bisericele mai primite în Viena
E. Mosse, Haasenstein & Weyler (Otto
Kass), H. Schalek, Alois Hornauer, M.
Duka, A. Oppel, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
hard Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dobbe; în Hamburg: A. Sienner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a III-a o
seră 10 or. v. a. séu 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU IV.

„Gazeta” este în fiă-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl. și
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrației, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
séu 15 bani. Atâtă abona-
mente câtă și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 232.

Brașov, Mercuri, 21 Octombrie (2 Noembrie)

1892.

La alegerea de Metropolită.

I.

Brașov, 20 Octombrie v.

Dela Blașiu primim scurta, dér importanță știre, că pașii pentru alegerea de Metropolită s'au făcut, la Majestatea Sa monarhul nostru, prin guvern.

Răspuns încă n'a venit.

Pausa acésta o folosesc foia bisericească din Blașiu ca să adreseze către membrii clerului român unită o admonițiune serioasă.

„Oii câtă de lămurit, întemeiat, vechiu și neatacabil — dice numita foia — ar fi dreptul nostru de a ne alege Archiepiscop, noi numai în casulă acela ni'lu vomă pute păstra pentru timpul present și viitor, decât în mijlocul clerului nostru nu se va afla nici-odată nici un preot atăt de decănt, încât să-l vândă pentru interesele sale private.”

„Guvernele de astăzi și-au uitat de Dumnezeu și de legile lui sante, și astfel nimic nu le mai reține, ca să nu caute toate căile posibile spre a ne răpi dreptul nostru strămoșesc de alegere, pentru ca și prin acésta să crească omnipotența statului, căreia bărbății politici de astăzi se închină ca unui idol.”

„Folosi-se-vor contrarii noștri de strălucirea orbitore a demnității înalte de Metropolită și de promisiuni mari, ca prin acésta să-și afle un om, care să-și închidă ochii înaintea adevărului și a dreptății și să-și năbușască glasul de conștiinței și astrelui să se facă trădătorul bisericii sale și al drepturilor ei sante.”

„Noi însă sperăm, că ómeni asemenea lui Juda nu se vor afla în clerul nostru și acésta este garanța cea mai puternică a dreptului nostru de alegere.”

Este adēna îngrijire, este ne-

crederea în intențiunile celor delă putere, basată pe tristele experiențe ale trecutului, care vorbesce din aceste rânduri; dér vorbesce dintr'insele tot-odată și temerea, ca nu cumva „strălucirea orbitore” și „promisiunile mari” să seducă pe vr'un membru de frunte al clerului unită de a se face unelta guvernului, primind numirea de Metropolită, când acéstu guvern s'ar încerca să încungiure și să calce dreptul de alegere întemeiat pe legile fundamentale și constitutive ale bisericii.

Impărtășim și noi aceste îngrijiri și temeri, nutrim și noi speranța, că nu se va afla în sinul clerului român unită nici unul, care să se facă vândător în aceste vremuri grele și viforoșe, ce le străbate biserica și neamul românesc; dér să ne permită confracții noștri a-le spune franc și sincer, că slabă nădejde ne dau pentru păstrarea intactă în present și în viitor a dreptului de a alege pe Metropolitul bisericii române unite, decât o fac dependentă numai de eventualitatea, că nu se va afla nici un preot unită, care să-l vândă pentru interesele sale private.

Departa de noi de a voi să sguim credința îndreptătită a organului bisericesc, că nu se va afla un „tur, tâlhar și nămit”, care „cu disprețuirea legilor bisericesci și fără a fi chemat de cei îndreptățiți ar cuteza a prinde în mână cârja arhierescă”, dér întrebăm: s'ar pute ore să admitem, ca vechiul drept al bisericii, ca existența și libertatea ei și a credincioșilor ei să fiă zădărnice și nimicite printr'un individ nenorocit din cler, decât totuși s'ar afla unul ca acesta?

Se pte, ca într'un asemenea cas — de care Dumnezeu să ne ferescă — să fiă adēnă compro-

misă vađa și autoritatea clerului român unită, e posibil să se sdruncine pacea interioră a bisericii, ceea ce prevede și Folia bisericească, dér nu va fi niciodată posibil să se compromită și să se sguie bazele dreptului, ale existenței și ale libertății sale.

Acésta nu este cu puțință, pentru-că drepturile bisericii sunt neprescriptibile și nu se pot vinde de un individ nici de dece, nici de o sută, când fii bisericii țin nestrămutat la ele și le apără cu credință și cu curagiu.

Când e vorba de fii bisericii este însă clar, că nu se pte înțelege numai clerul, ci și poporul bisericii unite și este totu așa de invederat, că drepturile și aședămintele străvechi ale bisericii nu sunt numai ale clerului, ci și ale poporului credincios, prin urmare clerul și poporul are să vegheze asupra lor, are să le apere și să le susțină așa cum le-a eredită dela strămoși și să nu suferă nici o știrbire, nici o încălcare a lor.

Pe acésta basă pusă, cestiunea apare într'o altă lumină. Sórtea bisericii nu mai pte fi espusă unei eventualități efemere; garanța cea mai puternică a dreptului de a alege Metropolită nu mai este a se căuta nicidecum în purtarea unuia séu a altui membru din cler, ci numai în voința nestrămutată a poporului credincios.

Décă astăzi temerile organului bisericesc sunt așa de mari și decât totă speranța lui se întemeiază așa dicēndu numai pe atitudinea membrilor clerului, vina nu o pte a celor drepturi și aședămintele ale bisericii române unite, ci trista împrejurare, că în timpul mai nou s'a incubat un curent străin absolutist în sinul bisericii române unite, care tinde a înăbuși glasul poporului și a ignora drepturile lui, ce se

intemeiază pe instituțiunile canonice sinodale ale acestei biserici, cari au fost solemnelă susținute și recunoscute în actul fundamental al unirei cu biserica Romei.

CRONICA POLITICĂ.

— 20 Octombrie v.

Nu puțin senzațiune a făcut rechemarea mai multor ambasadori prusiani, între cari cea mai senzațională este fără îndoială rechemarea d-lui de Schlötzer din Vatican și Roma. Acesta este unul din diplomații cei mai experți ai școlii lui Bismark. Se dice, că d-l Schlötzer trebuie să mērgă, pentru că ar fi fost păcălit de diplomații Vaticanului, căoi enciclica papală dela 15 Februarie 1892, în care se proclamă apropierea scaunului papal de republica franceză, n'ar fi surprins pe nimeni mai mult, ca pe el. O foia bismarokiană susține însă, că Schlötzer ar fi fost rechemat în urma influenței partidei centrului asupra oficiului de externe. D-l Schlötzer este al treilea diplomat din cercul mai strins al școlii bismarokian, care este rechemat, fără o cauză palpabilă, dela un post însemnat. Așa fu rechemat și ambasadorul Radovitz dela Constantinopol și d-l de Stumm. Caracteristică este că toți trei au fost atăt de nebagători de sēmă, a corēspunde cu Bismarck și după căderea lui.

*

Vorbind despre proiectul militar german, diarul rusesc „Novoie Vremia” dice: „Germanii calculatori și practici, după ce vor fi socotit câtă va pretinde noul proiect militar, se vor pute ocupa de cestiunea, ce va face guvernul german atunci, când Franca și Rusia vor progresa în dezvoltarea forțelor lor militare? Se pte întembla, ca Germania să-și rămână înderatul lor. Într'aceea însă puterile ei de luptă națională, cum se dice în motivarea proiectului amintit, vor fi deja pe deplin eshauriate. Mulți se vor întreba atunci, decât nu era mai bine de a nu mai în-

„FOILETONUL GAZ. TRANS.”

Apele noastre.

(Urmare).

Din sus de Sălciova superioară se varsă în Arieș „părul de Granat”. El este un păreu perenic, adeocă numai în timp ploios are apă, alvia lui însă este interesantă. Ea este alcătuită de schisturi silicioșe, cu granate, adesea de mărimea nucilor, așa că laturile ei lucesc la razele soarelui și par a fi căptușite cu argint. Fridwaltozky, un scriitor ardelean, a construit în secolul trecut din granate de aici un crucifis mare și l'a făcut cadou împărătesei Maria Teresia.

La Sălciova (inf. și sup.) valea Arieșului se lărgesc și ne ofere o panoramă frumoasă; spre apus și mēdă-și se grupă în semicercul piscurile și cōstele de muni, ér' spre răsărit se înalță dealungul văii în jos păreți puternici de stâncă, pleșuvi, găuri și brăzdați de toarni. Acéstu părete de stâncă se continuă pe vale în jos până la puternica

stâncă a Vidolului. Acésta stâncă minunată, privită de jos din valea Arieșului, pare a fi o uriașă cetate, cu laturi prețioșe, ca nesce ziduri verticale; din vârful ei avem o privire răpitoare asupra văii Arieșului și cu deosebire spre nord asupra văilor naturale din apropiere, pe cari le avem în perspectivă, apoi asupra mai multor piscuri până la muntele-marii.

Din sus de Bură se varsă în Arieș valea Jerii, oelă mai mare riu lateral al lui; ér' mai în jos Arieșul, curgēnd prin o vale romantică, care la totă cotitura ne ofere panorame încântătoare și trecēnd pelângă stânci de forme bizare și fantastice, cari se înalță cu vârful pleșuvi din verdēta pădurei, părăsesc munții, și după limbajul Mărilor „ese la țera”. Acolo, unde el își ia rămas bun dela muni, se împreună cu el pe partea stângă valea Hășdății, care curge prin vechita și cunoscuta Cheia-Turzii.

Acésta despiciatură de munte, în lungime de vre-o 15 klm. și pe unele locuri abia de 4—5 m. de lată, atăt la ambele capete, cât și în interiorul ei, ne pre-

sintă la fiă-care cotitură cele mai mărețe priveliști cu păreții ei uriași și drepti, cu deosebita și bizarele forme de stânci, cu peșterile și crepăturile ei și cu riu-lețul, care curge cu sgomot printre bolovan, ér' decât ne luăm ostēna a ne uoca sus pre cresta muntelui, pe marginea prăpăstiilor, unde după tradițiune se află urmele calului lui Alecsandru-Macedon împărat și unde odinoră a fost un sântă locaș de călugări, o mănăstire românească, ne vom pute delecta privirea în una din cele mai frumoșe panorame. Spre sud și răsărit se estinde Câmpia Turzii, udată de valurile Arieșului, din colo de ea se ved șirurile nemărginite de deluri din interiorul țerei și preste ele în zarea albaștrii a depărtării, munții dela hotarul sudic și nordostic.

Arieșul, după-ce iese dintre muni, până ce-și împreună valurile sale cu cele ale Mureșului, udă, formând un mare semicerc, marginea nordică și răsăritenă a Câmpiei Turzii, numită și Pratul lui Traian; alvia lui spre nord și ostă este însoțită de păreți de stânci vârșe-

argiloșe (ripi), cari în partea răsăritenă sunt acoperite de vii. De pe înălțimile aceste ni-se presentă un tablou frumos și atrăgător.

La picioarele noastre șerpuiesc riul, apoi se estinde șesul binecultivat și împoporat cu sate, ale căror turnuri de biserică lucesc din depărtare, spre vestă se ved în apropiere Cheia-Turzii și Munții apuseni, cu forme uriașe, spre sud se estind șiruri de deluri înspre valea Mureșului, ér' peste ele, cand timpul e senin, se zăresc munții Făgărașului și Cibinului, perduți în cētă.

Pe Pratul lui Traian, se dice, că s'a oștit împăratul Traian cu Dacia; pe el s'au ținut multe diete ale țerii Transilvaniei și aici a fost ucis mișlesco eroicul domn al Românilor, Mihai Viteazul, 1601.

Pe Arieș mai neinte umblau plute; acum plutăritulă a încetat și se plutesc pe el numai cu bucată lemne de foc și de edificii la ferestrulă erarială dela Turda. Pe țermul său stâng este construită în muni o șosea bună, care este una dintre cele mai însemnate căi

